

Будни Арцаха

Будние дня для каждого арцахца потеряли обычную палитру цветов в связи с национальной депрессией настигнувшей Армению в иной раз в ее и без того тяжелой истории. Несмотря на серьезность потерь и тяжесть горя, каждый житель арцаха стремится помочь Родине вернуть былое величие. Стараясь помочь все готовы работать 24 часа в сутки и 7 дней в неделю. Но в такой самоотдаче скрывается и мизерная эгоистичность. Отдаваясь делу спасения Родины каждый житель Арцаха стремится погрузиться в работу и забыть о трагичных итогах третьей Арцахской войны. Война каснулась каждого без исключений. Арцахцы никогда не перекладывали свои обязательства на других. И после перемирия каждый занялся делом. Учителя и ученики вернулись в школы, преподаватели и студенты в университеты, врачи в больницы, строители на место работы. Арцах сегодня нуждается в каждом. Сегодняшние студенты завтра будут доказывать миру, что несмотря на судьбоносное молчание мира, которое привело к еще одной победе терроризма над гуманностью, Арцах все же останется на сцене мирового театра. Строители и работники инфраструктур сегодня трудятся почти что круглосуточном, чтобы восстановить жилье и соответствующие услуги населения. Экономисты стремятся найти все новые источники дохода для страны, методы привлечения зарубежных инвесторов, новые варианты, в которых страна сможет побороть коллапс и выбраться из депрессии. У властей и политиков цель одна – сделать ситуацию в Арцахе как можно лучше и не допустить массовую эмиграцию. Выходя на улицу везде можно наблюдать патрулирование как Арцахской полиции, так и миротворческого контингента Российской Федерации. Арцах некогда входил в состав России и российские военные на нашей территории не непривычное зрелище. Однако и армия обороны и полиция работают в полную силу, так как они являются главным гарантом безопасности армянского народа. Несмотря на то, что в Арцахе много врачей-волонтеров пришедших благодаря влиянию диаспоры и врачей представляющих миротворческий контингент, наши врачи тоже не остались без дела. Доктора организуют свою работу в привычном режиме и продолжают оказывать помощь населению. Будни Арцаха стали довольно скучными. После войны никто попросту не желает проводить время развлекаясь. Отели в основном заняты не туристами, а иностранными журналистами, волонтерами с гуманитарной помощью и родными пропавших бес вести. Последние не могут ждать даже лишнего дня и поэтому поселились в столице ожидая вестей о своих сыновьях, братьях, мужьях и отцах. Все население синхронно работает для восстановления привычной жизни страны. Несмотря на мир и возвращение к привычной жизни будни Арцаха как-то обесцветились. Пропала та романтика, которая

вдохновляла поэтов на стихи, фотографов на очередной снимок, художников на произведения искусства.

Հայաստանի, առանց այդ էլ ծանր պատմության մեջ, վրա հասած ազգային ընկճվածության ֆոնին արցախցիների առօրյան կորցրել է դրա համար սովորական խայտաբղետությունը: Չնայած կորուստների լրջությանը և վշտի ծանրությանը, յուրաքանչյուր արցախցի փորձում է օգնել Հայրենիքը նորից հզորացնելու գործում: Հայրենիքին օգնելու համար բոլորը պատրաստ են աշխատել օրը 24 ժամ և շաբաթը 7 օր: Սակայն այդպիսի անձնվիրածության տակ թաքնված է նաև եսասիրության փոքր կտոր: Հայրենիքի փրկության գործին տրվելով, յուրաքանչյուր արցախցի փորձում են լրիվությամբ տրվել աշխատանքին և մոռանալ Արցախյան երրորդ պատերազմի ծանր արդյունքների մասին: Պատերազմը խոցել է յուրաքանչյուրին՝ առանց բացառության: Արցախցիները երբևէ պատասխանատվությունը այլ անձանց վրա չեն բարդել: Այդ պատճառով զինադադարից հետո ամենքը անցան իրենց գործին: Ուսուցիչ և աշակերտ վերադարձան դպրոց, դասախոս ու ուսանող վերադարձան համալսարան, բժիշկները վերադարձան հիվանդանոց, շինարարները վերադարձան շինարարության: Արցախը այսօր բոլորի կարիքը ունի: Այսօրվա ուսանողները վաղը ապացուցելու են աշխարհին, որ, չնայաչ նրանց ճակատագրական լոռության, որը հանգեցրեց ահաբեկչության ևս մի հաղթանակի մարդասիրության նկատմամբ, Արցախը դեռ մնում է միջազգային հանրության թատերաբեմին: Ծինարարները և ենթակառուցվածքների աշխատակիցները այս օրերին գրեթե շուրջօրյա են աշխատում, որպեսզի կարողանան ապահովել բնակելի շենքերը և համապատասխան ծառայությունները: Տնտեսագետները ձգտում են գտնել եկամուտների նոր աղբյուրներ, արտասահմանից ներդրողների գայթակղման նոր ձևեր, որոնք կօգնեն պետությանը հաղթահարել կոլլապսը և դուրս գալ ճգնաժամից: Երկրի կառավարության և քաղաքագետների նպատակը մեկն է՝ ինչքան հնարավոր է բարեկարգել Արցախի վիճակը և թույլ չտալ բնակչության մասսայական արտագաղթ: Փողոցներում հերթապահություն են իրականացնում ոչ միայն Արցախի ոստիկանները, այլ նաև Ռուսաստանի Դաշնության խաղաղապահ ուժերը: Արցախը մի ժամանակ Ռուսաստանի մի մասն էր և ռուսական գործը օտար չէ Արցախի համար: Սակայն, Արցախի ոստիկանությունը և պաշտպանության բանակը ամբողջությամբ աշխատում են, քանի որ նրանք են հանդիսանում Արցախցիների անվտանգության գլխավոր երաշխիքը: Չնայած Արցախում սփյուռքի ազդեցության տակ եկած բժիշկների և խաղաղապահ ուժերի հետ ժամանած բժիշկների բավականին մեծ քանակին, տեղի բժիշկները նույնպես առանց գործ չեն մնում: Բժիշկները սովորական ռեժիմով կարգավորում են իրենց առօրյան և շարունակում են բնակչությանը օգնություն ցույց տալ: Արցախի առօրյան բավականին

աղբատացել է: Պատերազմից հետո ոչ մեկը չի ուզում ժամանակ անկացնի զվարճանքներում: Հյուրանոցները, հիմնականում, զբաղված են ոչ թե զբոսաշրջիկներով, այլ արտասահմանյա լրագրողներով, հումանիտար օգնություն բերած կամավորներով և անհայտ կորած զինձառայողների բարեկամներով: Վերջիններս չեն կարողանում անգամ մեկ օր ավել սպասել իրենց տղաների, եղբայրների և հայրերի մասին նորություն իմանալու համար և այդ սպասձառով բնակություն են հաստատել մայրաքաղաքում: Ամբողջ բնակչությունը միասնական աշխատում է Արցախի սովորական առօրյան վերականգնելու համար: Չնայած հաստատված խաղաղությանը և առօրյա կյանքին անցնելուն, Արցախը որոշակիորեն գունագրկվել է: Կորել է այն ռոմանտիկան, որ ոգեշնչում էր բանաստեղծին ` ստեղծագործելու, լուսանկարչին` հերթական լուսանկար անելու, նկարչին գլուխգործոց կերտելու:

Айрапетян Арут Севакович